

Når det er vondt nok

«Det gjorde nok så vondt at det ikke gjorde vondt.»

Thomas Karlsen, 18, som mistet en og en halv finger etter å ha skadet seg på fyrverkeri nyttårsaften, til *Øvre Smaalenene*

Ødelagt sommer

«Når jeg tenker tilbake på våren og sommeren, som skulle være en lykkelig tid, med midnattssol og lyse netter, så blir jeg rett og slett deprimeret. Hele våren og sommeren måtte vi lide oss gjennom ambulanseskripten i Gamvik.»

«N.O.N», spaltist i *Ságat*

Fotball er dramatisk

«– Dommeren mistet hodet.»

Verdens Gang

Bør utstyres med advarsel om helsefare?

«VG er en avis alle politikere ønsker å stå på god fot med. Det å falle i unåde i den avisa er ingen spøk. Det som utfordrer VG kan få problemer i lang tid fremover.»

Thorbjørn Jagland i et «brev» til VGs redaktør, utgitt i 1995, nå gjengitt i *Fædrelandsvennen*

Ikke morsomt på Bø sjukeheim

«Det kan nok høres vittig ut, og må være et godt poeng for nordmenn på fjernsyn og i radio, men ved Bø sjukeheim er alarmanlegget erstattet med kubjeller. Så lenge det går bra, tar nok de fleste kubjellealarmen med godt humør. Men det er ikke slik det skal være på et norsk sykehjem i 2002.»

Varden på lederplass

Kunne vært verre ting

«Lokka lege med hjortejakt.»

Overskrift i *Bergens Tidende*

Allsidig praksis

«Ifølge ham selv kan han helbrede hester for hoste, finne igjen savnede hunder og penger og stoppe blødninger på folk som ligger på sykehus i andre deler av landet.»

Hitra-Froya om den 78 år gamle healer Bjarne Lund

Misforståelser i Forsvaret

«En soldat i KFOR-styrken spiste sprengstoff og ble alvorlig forgiftet. Etterpå er det kommet frem at han ble feilinformert av en militæringenør med utdanning fra Hvalsmoen.»

Ringerikes Blad

En typisk sak for legen

«Thorvald Stoltenberg leverer en salve til andre pensjonerte toppolitikere: – Hvis jeg hadde gitt gode råd for å få oppslag, så håper jeg kona ville ha sendt meg til legen, sier Stoltenberg.»

Nordlys

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeforening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ulleval.no

Man kan være kort hvor man vil uten at vi vil insinuere noe som helst. Særlig medisinstudenter oppdager nye tolkingsmuligheter.

Kort nakke?

Som siste års medisinstudent i Liverpool er det mye stress og langt mellom latterkulene. Derfor var jeg selvfølgelig meget fornøyd når jeg fant denne godbiten mens jeg saumfarte pasientjournaler en helt vanlig torsdagsettermiddag ved sykehuset.

Følgende notat var diktert av en ortopedisk kirurg etter en visitrunde: «She is for an MRI scan this morning. I suspect there is a lesion in the cervical spine. There has been difficulty finding a collar to fit her. She has a fairly short neck but we think we have found one now.»

Neste gang jeg irriterer meg over diktafonen, skal jeg tenke at vi egentlig har mye å takke den for!

– *Utenlandsstudent*

Vi fortsetter takknemligheten og sender alle våre bidragsyttere en tanke av ypperste kvalitet.

Virkelig ypperste kvalitet

I 01-tiden en seig legevakt midtvinters kom jeg meg trøtt og lei ut av døren fra det siste sykebesøket den natten, med et ønske om «god bedring!» Etterfulgt av et nokså halv-hjertet, «Bare ring hvis det er noe mer!», satte jeg meg inn i den allerede iskalde bilen og skulle rygge opp og ut på veien retning hjem og seng. Men nei, bilen kom bare noen centimeter bakover, den stod og spant og rullet nedover igjen. Jeg forbannet den bakhjulsdrevne, antikvariske blikkboksen av en bil, ruste motoren, tok litt fart og med et alt-under-kontroll-vink til pasienten i dørgløtten, freste jeg oppover og bakover igjen, fullspinn på samme punkt, og ned igjen.

Etter noen turer til på samme måten, banket det forsiktig på bilruten, og pasienten stod der hutrende i slåbrokken. Jeg rullet ned ruten og med siste rest av KOPF-ideologien samlet, forsøkte jeg meg på et beroligende og imøtekommende smil og spurte om det var noe mer han ville? Han må da ikke stå ute og bli enda dårligere, jeg klarer meg, tenkte jeg. Nei da, han ville ikke bry dokto-

ren, men han lurte litt på om det var meningen at jeg hadde satt fra meg lege kofferten bak bilen? Ikke egentlig... Jeg fikk kofferten inn i bilen med en viss fart, rygget meg opp på veien uten hindring og kom meg hjem grum i hu. Først dagen etter orket jeg å sjekke kofferten og innholdet: knapt en skramme og med innholdet og alle ampuller like hele! Andreas Ruuds Eftf., lege koffert av ypperste kvalitet, testet under ekstremforhold!

– *Ingrid*

Vi holder foten på gassen og sier oss enig i at det bare er å ringe, men vi innrømmer at vi foretrekker (e-)post. Ha en aften av ypperste kvalitet.

– *Stein Tyrdal, HumorRedaktør*